

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, dnia 4 marca 2010 r.

NP/II/0911/76/10

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LII/623/2010 Rady Miejskiej w Tarnowskich Górach z dnia 27 stycznia 2010 roku w sprawie nadania Regulaminu Straży Miejskiej w Tarnowskich Górach w części określonej w § 3 oraz § 6 ust. 1 załącznika do uchwały, jako niezgodnej z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Tarnowskich Górach nadała Regulamin Straży Miejskiej w Tarnowskich Górach.

Podstawę prawną do uchwalenia regulaminu straży miejskiej stanowi art. 8 ust. 2 ustawy o strażach gminnych, upoważniający organ stanowiący gminy do nadania straży regulaminu określającego jej szczegółową strukturę organizacyjną. Przepis ten stanowi delegację ustawową do wydania aktu prawa miejscowego w rozumieniu przepisu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, statuującego prawo jednostki samorządu terytorialnego do stanowienia – na podstawie upoważnień ustawowych – przepisów powszechnie obowiązujących na obszarze gminy.

Organ nadzoru zauważa, iż postanowienia § 3 i § 6 ust. 1 regulaminu straży miejskiej zawartego w Załączniku do uchwały, powielają i nieznacznie modyfikują przepisy art. 7 i art. 9 ust. 1 ustawy o strażach gminnych.

Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania zawartych w niej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, pozbawionych jednocześnie powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne

podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy prawa miejscowego jest niedopuszczalne (*por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003r., sygn. II SA/Ka 1831/02, niepublikowany; wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002r., sygn. II SA/Ka 508/02, niepublikowany*). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999r. (sygn. II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17) wskazał, iż „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy”.

Z uwagi na wymienione nieprawidłowości stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały we wskazanej części jest uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA ŚLASKI

Zygmunt Łukaszczyk